

יום שבת
29 ינואר
יום ב'

קליה.

מעשר ועד ארבע עשרה בירושלם. בבואי לירושלם
קידמת אחי בשורה סלנינה. מורידים עולי הילדה. זה כשבוע
יסים חלדנו לגורל אניה זו שנחפסה ע"י מצי חברימי במוצא
הדרדגלים, וחובאת משום מה לחימת. מלבד 40-50 איש היו כל
שבע מאות החלוצים יוצאי גרמניה, אבטמריה וצחיה.
ישבתי עם משה (ואח"כ - עם משה וברני) לברר
ענינים פוליטיים לפני נטיעה ופעם אסזכירוח ורייזר - על
עניני הארגון.

משה פבור שהחלקה הערבית אינה פעילה למדי. יש
כרגע הזדמנות טובה להתקרב לערבים - כי הערבים עכשיו רוצים
בקרבחנו - ואין להתמיץ השעת.

שאלהיו: התקרבות לחם מה? מה זה יתן לנו

בשעת זו?

שאלה זו כאילו חמכה אוחז - כאילו עצם ההתקרבות

היא חובה של מושכל ראשון. הסברתי דעתי:

אני לחוט אחרי הסכם עם הערבים ומוכן לשרות

מרחיקה-לכת. אולם איני חושש לעצמי שמחוך רצון להסכם

אוחר על עיקרי הציונות. אולם אני סלא חששו לבולמוס של התקרבות

שחקק עכשיו חוגים רבים בישוב. ודווקא ספני שלערבים יש כרגע

רצון ואורך לבקש קרבת היחודים ועזרתם - אני רואה סכנת בבולמוס

הזה, ורואה צורך להקטיף את היחס עם הערבים על עקרונות
ציונים ולצנן את התחלפות העורות להתקרבות שתקפה את צבורנו.

מה רוצים הערבים הרוצים עכשיו בקרבנו ?

הם, בלי ספק, רוצים לתעור. אבל כלום הם מטכסיים לעליה ?
כלום הם סחנזדים לספר חלבן, כלום יסתלקו מתרצון להחלם עלינו ?

כל הערבים חכאים אלינו ברצון להתקרבות - וברצון

כנה וחמים - אינם מוכנים כלל וכלל להתעמת מהסדיניות שאחדת

עד עכשיו כל הערבים נגד עליה ותחישבות יאודית. הספר חלבן

קיים. אנציב מטיף נזירות מפוליטיקה וסיעץ לעטוק בערבים

כלכליים השוחטים. אין זאת אומרת שהוא כחנזר מפוליטיקה -

בשבילו קיימת הדיניות של הספר חלבן. בשביל סדיניות זו,

רצוי שתאודים יסתלקו מפוליטיקה - שתכנה מסחלקות מהחנזרות

לסח"ל - או השלמה עם הסח"ל למעשה. הערבים יכלים במנוחה

להסתלק מפוליטיקה, כי לפי שעה השיגו כבר סדרתם הפוליטית.

בהדשים האחרונים היו לנו כמה פגישות עם ערבים,

והאיניציאטיבה בכמה מקרים באה מאת הערבים. הערבים דיברו

דברי שלום. אבל אף אחד מהם לא הביע יחס חיובי לעליה ולא

היה מוכן להציע רויזיה של הסח"ל לטובחנו. יקשה לתניה

שימצא ערבי בעל השמעה שיפעה זאת, ואם יפעה זאת - הישמעו

לו הערבים (ערבי איי וסדינות ערב) ?

יחסינו עם הערבים ויחסנו לערבים בימי הסח"ל לא

יוכלו להיות אותם היחסים שבימי מספר המנדט.

אין זאת אומרת שבשעה זו לא דרוש שום סוג עם ערבים.

אבל סגן זה צריך להיות סגור ומסויג.

(א) כל ישוב יהודי הנמצא בסביבת ישובים ערבים

חייב לדאוג לקביעת יחסי שכנים ידידותיים.

(ב) רצויה קואופרציה כלכלית שיש בה הועלת גם לנו.

אין אנו זייבים לעסוק במילנטרוסיה. מילנטרוסיה עלולה גם

להיות לרוקן לנו עכשיו.

(ג) אם יש איוו אפשרות שהיא למלחמה משותפת בספר

חלבן, או לכל הפחות, בחוק הקרקע - יש לאמן אפשרות אלו בכל

הכוונות והאמצעים.

משה שאלן יחסי-שכנים טובים מחייבים פגישות

ושיחות. בשיחות יעמדו הערבים על שאלות פוליטיות. אי-אפשר

לנו להשקט משיחות אלו. ועל המחלקת המדינית לתדריך את הצבור.

מה נגיד לאנשינו שיענו לערבים, כשאלה יגרו אליהם בשאלות

פוליטיות ?

סיפורי למשה שביכי שבהי בלונדון נחנפו "העסקנים

הערבים" שלנו ובכינות זה הוצגה שאלה זו, וזוהי החשובה אשר

נחתי אז ?

לחשביר לערבים שלא החכן עצמאות ערבית בא"י בלי

עצמאות יהודית, ז"א בלי מדינת עברית.

משה שאלן ז"א חלוקה ?

עניחין לאו דווקא חלוקה. החכן גם פדרציה, אבל

לא החכן מדינת פלשתינאית שהרוב הערבי שולם בה על אסיעום היהודי.

משה שאלן ואם הערבים יסכימו לעליה ?

ענייני : אילו תיב הקרבים מסכיסים לעליה (וכמוכן

גם לחתישבוה בכל חלקי הארץ) אין לי שום צורך במדינה, בין
על יטוד של חלוקה ובין על יטוד של מדינה, והייתי מוכן להסכם
על עליה, ולא תייתי עומד אטילו על עקרו; יכולה אקליטה כחנאי
בני גד ובני ראובן. עוד לפני שלוש שנים הסכסחי למבטח שנחיה
סומכסח של 50,000. אולם כלום אפשר להעלות על הדעה שהקרבים
יסכיסו להמשך העליה וגם יסחלקו מחביעה העצמאות ? אם אטילו
ימצא ערבי שיסכיס לעליה - תרי רק בחוך מדינה ערבית, אבל לא
בהסכסח המנדט, אנסכיס אנחנו למדינה ערבית ?

בפגישת עם המוכירות (באשחחשות רייזר וברני) הסכסחי

אסטיבות חחדשות אסחייבות סידורים חדשים.

(א) גילוי רקבון סניסי - סציאות רשח של סרגלים

יחודים תוכנים להסגיר אח סניני אישוב.

(ב) חוסר כשרון לחשאיות - אין אנשינו יודעים עדיין

חסוד להסחיק סוד ולסוד עליו - וסחויבים לבדוק סחדס אם חססגרת

חחמוניה אולסת פעולה זו. בכל אופן אנו חייבים במידורים שלא

יעמידו אח הצבור שלנו בבני מכסול.

(ג) חחורה חסחון - אין אנו יכולים לקבל עמדה של

ברקר, סכאילו עברו כל חסכנות ושדיים כוחות אשלטון להבטיח שלום

חישוב. אולם עובדת היא שכסעת זנ אין חשש רב לחידוש חסחומות -

וכמה דברים שידרשו בטעח חחומות מיוחדים עכשיו.

(ד) יש בארץ צבא בריטי רב - וקודם כל עלינו לראות
בהם שליחי העם האנגלי. החרשמותם מישובנו, מספקלנו, מהחנהגות ו
קלולה כשהיא לעצמה ליחסך גורם סדיני. וכשם שאנו מצווים עכשיו
להעמידם עד כמה שאפשר על מהות ספקלנו ושאיפותינו - כך עלינו
למנוע אי-חבנה ומילוף זכותנו הכרוכים בכשלונוה של השבועות
האחרונים.

(ה) מצב מלחמה - העם האנגלי וממשלתו חייבים
עכשיו לראות כל הופעה לאור צרכי המלחמה ומכנותיה. וכל דבר
שנדרש לכען הצלחה אנגלית במלחמה, אם כי הוא עלול לגרום לנו
אי-נעימות, עלינו לקבל באהבה. גם באנגלית ובצרפת טובלים
ממצב המלחמה. ועלינו לחמץ סכל דבר שעלול להעמיד הממשלה
במצב קשה - אם דבר זה אינו מרי קטוח זכותנו או הוצאה של
מדיניות הסת"ל שאינו קשור כלל למצב המלחמה.
יש גם לחכות עכשיו לגמר שני דיונים מכריעים
בלונדון:

(1) חוק הקרקע הוגש לקבינט המלחמה, ואם ידחה -
פירוט הדבר שלחקופה המלחמה נדחה הסת"ל, ואנו חייבים אז ביחס
אחר לממשלה. אם החוק יתקבל - אנו חייבים להסיק אמסקנות.
להיות סוכנים להמשיך אחישבוחנו בכל החנאים.

(2) דנים על גיוס דיוויזיא יאודית. החלטה חיובית
בנידון זה אף היא חשנה ביסודו את הארגון.

ולכן יש לראות חקופה זו כחקופה מעבר. מה שקשינו
ועמדנו לעשות לפני כמה חדשים, והדרך שבו הלכנו ועמדנו ללכת -

לא יסכנו עכשיו, עלינו להחאים הארגון לסצב אחרש ולצרכים
אחרשים.

ס. גורדון ביקש ממני להשתתף סחר בישיבה תקורטור ון
של מוסד ביאליק שבו ידונו על הצעהו של פרלמן: פרסום יצירות
היהודים שנכתבו בלשונות זרות (שפינוזה, היינה, מרכס וכדומה).
אמרתי לו שלא אוכל לתאר סחר בירושלם, אבל יש
לי שלוש תקרות לחכמים זו שנראית לי חשובה ומחאימה למוסד
ביאליק⁸

- 1) יש כמה יוצרים שצריכים לתרגם בשלוט -
פילון, שפינוזה, דישראלי, היינה, כי הם חלק אורגני של
היצירה היהודית או שחשיבותן האנושית גדולה ביותר.
- 2) סחוץ לגדולי-המחשבה והספרות יש לתרגם רק
דברים שיש להם ערך עצמי, ולא באשר נכתבו ע"י יהודים.
- 3) ברשימה של פרלמן חפרים ענינים יהודיים -
לא"חכמת ישראל" החנומה - אלא יצירות חשובות בשדה היהדות
(פוגלשטיין: חקל אוח, גולדסן - תזית) וכדומה (סימב כתבי
זונץ, גייגר ועוד).

הגלתי על יחושע, רייזר וישראל להחאים המקולות
שביניהם ולעבד חכמיה של קיצוצים בשני ענפי המקולות.
קראתי מערב 25 עמודים של פיסר, 22 של לודוויג,
14 של דובוסמן (נצרות).